

På tværs af historien

Mens 'Copenhagen Spirit' hos Clausens Kunsthandel ser skildringer af byen i et historisk perspektiv, ophæver 'The Eye in the Door' i Kunsthallen Nikolaj den vanlige kronologi og undersøger, hvad der gemmer sig i tidens sprækker.

KUNST

'Copenhagen Spirit'. Clausens Kunsthandel, Toldbodgade 9, København. Ti.-lø. kl. 11-17. Til 26. september.
♥♥♥♥♥♥♥♥

'The Eye in the Door'. Kunsthallen Nikolaj, Nikolaj Plads 10, København. Ti.-sø. kl. 12-17, to. kl. 12-21. Til 18. oktober.
♥♥♥♥♥♥♥♥

Storbyen har længe været et tilbagevendende motiv i billedkunsten. Lige siden slutningen af 1800-tallet har man skildret det moderne liv, byens stemninger og impulser.

Nu har to billedkunstnere, Gitte Bach og Mikkel Olaf Eskildsen, taget initiativ til en opdateret version af billedkunstneriske storbyskildringer. 'Copenhagen Spirit' hedder projektet, som har resulteret i både en bog og en udstilling hos Clausens Kunsthandel. Sidstnævnte er her anliggendet.

Tegningen er det dominerende medie

på udstillingen, der indeholder værker af 17 forskellige kunstnere. Der er mange fine ting imellem. Især hæftede jeg mig ved Fie Norskers organiske, surreale blyants-tegninger, Mikkel Olaf Eskildsens futuristiske, art nouveau-version af Nørreport, Cai Ulrik von Platens melankolske indkøbstorv og Christian Jeppssons hemmelige papfacader. Men der er også fine ting af bl.a. Mie Mørkebjerg, Ivan Andersen og ikke mindst Elmer.

Ud over den fælles forankring i København og en særlig poetisk stemning er der ikke mange ligheder mellem værkerne.

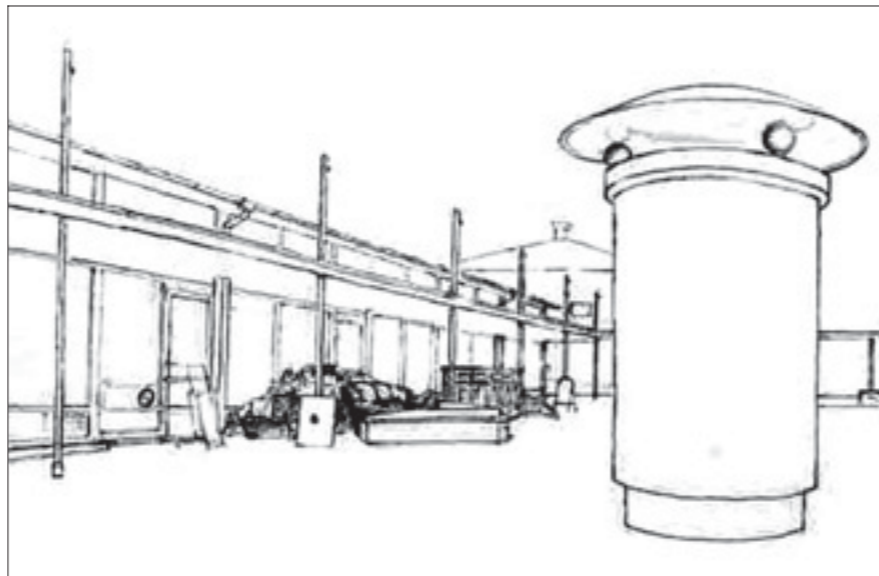
Dog slog det mig, at udstillingen er forbavsende apolitisk. Når man tænker på de begivenheder, der har præget mediebilledet af København de seneste måneder: bandekrig, fredelige demonstrationer til fordel for flygtningene i Brorsons Kirke – for nu at nævne de mest markante – kan det undre at Orsolya Bagala er den eneste kunstner, som skildrer kampklædt politi.

I det perspektiv er udstillingen – selv om den hævder et tidsligt perspektiv – egentlig ret tidløs.

HVOR 'COPENHAGEN SPIRIT' SER København i en bagudskuende, historisk optik, fokuserer 'The Eye in the Door' i Kunsthallen Nikolaj på øjeblikket.

Her indfanges solopgangen i et evigt, foranderligt nu i Paul Pfeiffers projektion 'Morning after the Deluge', mens hovedpersonen i Ulrik Heltofts video 'The Beginning of the Journey' atter og atter går op ad trapperne i Vor Frelser Kirkes tårn.

Hos A K Dolven er Frihedsgudinden flygtet fra New York. Hun er flyttet til kol-

KUNSTNERNES KØBENHAVN.

Hos Clausens Kunsthandel viser en række kunstnere billeder af byen. Det er et poetisk, historisk og melankolsk blik, der behersker mange af tegningerne. Her en af Cai-Ulrich von Platen blyantskitser til til et indkøbstorv i Folehavekvarteret. Fra kataloget

dere breddegrader og troner nu som et andet isbjerg mellem ismasserne i det kolde nord. Også denne video synes at være et udstrakt nu, men man forfalder ikke til kontemplativ fordybelse som hos Pfeiffer. Dolvens video kan kun beskues gennem to lavt siddende huller i en dør, og dermed befinder man sig unægtelig i en noget udsat og ukomfortabel situation, mens man ser videoen. For ikke at tale om, at man må tage voyeurens perspektiv på sig.

Måske er det Dolvens værk, der har givet udstillingens kuratorer, kunstnergruppen Time Bandits, ideen til titlen. I hvert fald er det et nøgleværk. På samme måde som spejlet i Susanna Hesslebergs ansigtsløse fotografi 'uden titel' markerer Dolvens dør i både konkret og mental forstand en overgang fra et rum til et andet.

I materialet til udstillingen lægger kuratorerne (Morten Dysgaard, Jeannette Ehlers og Louise Holmgren) netop vægt på døren som metafor for forandring.

Transformation og foranderlighed er således centrale temaer i udstillingen. Og de forvaltes måske mest interessant hos Omer Fast i hans dobbelte videoprojektion 'Godville'.

“
Ud over den fælles forankring i København og en særlig poetisk stemning er der ikke mange ligheder mellem værkerne

om deres liv i en projektion på den ene af side af den store dobbeltprojektions-skærm, der er ophængt diagonalt i udstillingsrummet.

På den anden side ser man menneske-

tomme billeder fra byen, der minder om en blanding af en modeljernbane og et Edward Hopper-maleri. Det samme lydspor følger begge videoer. Fast har klippet sit materiale grundigt. Og således glider den enkelte persons identitet mellem 'rollen' og 'personen', nutid og fortid blandes i et øjeblikkeligt miks på tværs af historien.

Også flere andre af udstillingens værker arbejder med kulturel identitet og historie, og samlet set er 'The Eye in the Door' en fin udstilling. Den er glimrende installeret og godt formidlet med korte, forklarende tekster til hvert værk.

Dog står det overordnede perspektiv står lidt uklart: Det her med transformation og forvandling, hvad betyder det? Hvad vil udstillingen ud over at pege på perceptionens flertydighed? Det opklares måske, når kataloget udkommer om kort tid. Det tror og håber vi.

KRISTINE KERN

kristine.kern@pol.dk

FORVANDLING.

I Kunsthallen Nikolaj kan man se en udstilling, hvor intet er helt, hvad det giver sig ud for. 'The Eye in the Door' undersøger sprækker i historien, hvor fortid og nutid mødes i et interessant miks. Her Paul Pfeiffers 'Morning after the Deluge'.

Foto: Kunsthallen Nikolaj